

je pratikar po pravični vzdržnosti opustil ona znamenja.*) Da bi zgube ne imel, priložil je tedaj drugo leto zopet tu pa tam, po zimi kako rokovico, poleti kak slamnik itd.

Te vraže je zasmehoval že Fišart, ko je 1574. l. prerokoval, da bo v prihodnjih letih drevje prej cvetelo nego obrodilo — da se bo žito bogatinom precenó, revežem pa predrago zdelo — da bo grom bolj bučal ko blisk — da bodo tudi črne krave belo mleko dajale itd.

Bere se pa, da je že Teofrast, Aristotelov učenec, nabral grška znamenja in pravila za vreme, ktera je potem Arat v lepi vezani besedi priobčil. Ta pesem je bila starim Grkom in Rimljanom tako priljubljena, da ga ni bilo omikanega, ki bi je ne bil znal.

Na gospódo letijo mnogovrstne prislovice, deloma psovke, na priliko:

Vrana vrani oči ne izkljuje.

Velika tica velicega gnjezda potrebuje.

Dostokrat mora pač velika tica z majhnim gnjezdom biti zadovoljna, med tem ko se pritlikovka v prostornem šopiri.

Senca visocih dreves se daleč ruzteguje.

Kdor hoče visoko priti, mora trden v glavi biti.

Pošten Slovenec črti hinavstvo, mlačnost:

Kdor se veliko po kolenih driča, se kmalu dela naveliča.

Kdor oltarja ne vidi, peči se uklanja.

Poln spoštovanja pa je do Bogá in vere. Vsegamogočnost božjo izrekujejo prislovice:

Če Bog hoče, tudi motovilo počí;

Njemu moraš potožiti, ki ti more preložiti —
previdnost božjo naznanjajo te-le prislovice:

Človek obrača, Bog obrne:

Bog oblači, Bog prevedrí —

modrost božjo izrekuje:

Bodljivi kravi Bog ne dá rogov —

svetost in pravičnost njegovo:

Bog že vé, komu perje lomi —

dobroto njegovo očitajo:

Bog ena vrata zaprè in sto družih odprè —
nepremennost njegovo razodeva prislovica:

Če Bog roke ne stegne, vsi svetniki ne prikoledujejo.

(Dalje prihodnjič.)

Slovansko slovstvo.

* 9. list časnika „Svetozor“, ki z ilustracijami izhaja v Pragi, je prinesel obraz prevzvišenega škofa Josipa Strossmajera in življenjepis njegov. Slika preslavnega moža, mecena jugoslavenskega, dike slovanske, je tako izvrstna, da nismo še bolje videli, in vredna, da si jo omisli vsak častitelj njegov. Iz življenjepisa posamejše „Novice“ drugi potnekoliko črtic.

* „Vinogradar“ (vinorejec) se zove knjižica v hrvaškem jeziku, ki blizo 13 pól debela je ravnokar na svitlo prišla v Varaždinu, sestavljena po Drag. Stražimiru, župniku Doljno-Zelinskem; cena mehko vezani knjigi je 50 krajc. Natisnjen je bil „Vinogradar“ vprvo v vrlem gospodarskem časniku „Pučki Prijatelj“. Hrvati si nadjajo dobrega vspeha iz te dobre knjižice za vinstvo svojo; koristno bi bilo, da tudi naši vinorejci zlasti dolenski sežejo po njej, ki jo po omenjeni ceni lahko dobijo iz Varaždina od sl. vredništva „Pučk. prijatelja“.

Dopisi.

Iz slov. Štajarja. — Iz Radgone smo izvedeli, da je ondot 26 slovenskih občin, ki so dozdej sloven-

ske prestave zakonov dobivale, naročilo si nemški „Reichsgesetzblatt“. — Čudna prikazen! Ako naši rodoljubi ne vedó za-njo, trebalo bi, da bi pozvedeli, kaj je tega krivo.

S Pivke 24. sveč. —ski. — Nate tudi iz našega kraja en komentar k dopisu „iz Senožeč“ v 7. listu „Novic“, ki kaže, da odsle bi, ako bi šlo po glavi onega nemčurja, mi Slovenci še „lajali“ ne, kakor nas je pred dvema letoma stara „Presse“ obsodila, ampak celó „rigati“ bi morali. Njemu je „osel“ vsak, kdor se ni zagrizel v nemškutarijo. Žive priče temu so tukaj na Pivki; lansko leto je oni nemčúr v pošteni družbi pri kozarcu dobre vremščine srdito psovati začel narodnjake naše, voditelje naroda našega, in celó osebnó; med drugim je tudi prejšnjega vrednika „Novic“ z „oslom“ pital zato, ker so ga v nekem listu pri neki priliki „napačno“ titulirale!! Izlival je svoj žolc zarad tega tako, da je bilo čudo, da dobrodejna vremščina more človeku tako na jetra vdariti!

Iz Notranjskega 20. febr. (O šolskih zadevah.)

Mislilo se je, da se bo stanje ljudskih šol kaj zboljšalo, kar so se nove šolske postave osnovala. Al, žalibože! skoraj nič se niso. V marsikterem kraji je otrok skoraj do 400, kateri bi morali šolo obiskovati. Ako bi otroci redno in vsi v šolo hodili, morali bi se najmanj trije učitelji postaviti, da bi se moglo kmetijstvo, zemljepisje, zgodovina, naravoslovje, geometrija, in sploh taki predmeti boljše obdelovati, katerih človek potrebuje za vsakdanje življenje in za sedanjo omiko. Pa saj bi tudi eden ali dva učitelja kaj storila, da bi le otroci redneje šolo obiskovali. Kako bodo pa otroci redno v šolo hodili, ker se le malo zgodí od gosposke in šolskih nadzornikov, čeravno učitelj naznani zanikerneže. Bil je sicer letos tudi zadržek zarad hude zime, ktera nas je hudo privijala. Kriva bila je tudi pomanjkava drv za vsakdanjo kurjavo. Kar se drv tiče, morali bi posebno župani skrbeti, da bi se drva že v jeseni šoli oskrbela, da se dobro posušijo, pa ne še le takrat dovaževati jih, kedar je že sneg in hud mraz. Sej se lahko vé, koliko gorkote dajo sirova drva v tako hudem mrazu! Al saj še takih ni bilo! V marsikterem kraji so morali zarad drv po več dni šolo zapreti. Iz tega se razvidi, kako se more pri tako slabem šolskem oskrbovanji in obiskovanji napredovati. Otroci se komaj toliko brati naučé, da abecednik ali kake male molitvene bukvice berejo, in to se še večidel le iz glave naučé. Dokler se ne bo skrbelo za boljše obiskovanje šol, dotlé je vse učiteljevo prizadevanje prazno. Kaj more učitelj storiti, če ima večí del prazno šolo; na koncu leta pa vendar hočejo, da bi otroci prav dobro znali. Tudi to nikakor ni na korist ljudskim šolam, da so se šolska darila odpravila, ki so bila veliko veselje in podbuda otrokom. Nekteri učitelji so mislili, da bojo imeli boljše čase, ko ne bode več pod duhovsko oblastjo. Al do zdaj se je še kaj malo zboljšalo, lahko rečem, da je še slabeje. Duhovščina se na več krajih noče mešati v šolske reči, novi nadzorniki pa tudi le malo storé. Kako bojo pa kaj storili, saj so večidel okrajni glavarji taki, da pedagoških reči skoraj nič ne razumejo, pa jim tudi zameriti ni, ker se niso učili. Šolski inšpektorji pa nekteri bi se najraje oponašali s svojo metodo; nahajajo se še celó taki, katerim so naši narodnjaki hud trn v pèti zato, ker ljudsko šolo zahtevajo narodno. (Kon. prih.)

Iz Materije 26. sveč. —č— Deželna vlada je naše občinske volitve od 28. in 29. grudna l. l., kakor so prerokovale „Novice“ v 7. listu, res ovrgla; tedaj bode „izvrstni“ naš župan še par mesecev na svitem stolu, občanom v neizrekljivo „veselje“ sedel v kljub sijajni nezaupnici, ktero mu je občina izrekla pri zadnjih volit-

*) Res je!